

er klart, at skønt det jo ligger i Mandens Magt, om han vil søge denne Regres, inddrive denne Skat hos Konen, eller han ikke vil det, altsaa eftergive hende Beløbet, maa det lige fuldt betragtes som en Skat, der er betalt af hendes Indtægt, og *hun* altsaa betragtes som Skatteyder.

Det var de Bemærkninger, jeg ønskede at gøre med Hensyn til denne § 7. Men maa jeg saa blot tilføje en enkelt Bemærkning endnu med Hensyn til Skattereformen i Almindelighed. Angaaende de gamle Ejendomsskatter er jeg i meget enig med, hvad det ærede Medlem for Esbjerg (Bluhme) forleden udtalte. Jeg kan ikke tilegne mig den Betragtning, at en Mand skal kunne fremsætte det som et Retfærdighedskrav at blive af med Skatter, som hvilede paa den faste Ejendom, han ejer, den Gang han købte den, og det er jo for en stor Del om Afskrivning deraf, der her er Tale. Naar jeg dog mener at kunne stemme for de her foreliggende Forslag, der indeholde en saadan Afskrivning, saa er det just ikke af den Grund, det ærede Medlem for Esbjerg (Bluhme) stillede i Spidsen af sit Foredrag; det er heller ikke paa Grund af den Glæde over Indkomst- og Formueskatten, som det ærede Medlem for Sæby (Vilhelm Lassen) angav som sin Hovedgrund — skønt jeg i øvrigt deler denne Glæde med ham — men saa er det særlig af Hensyn til Ejendomsskylden, thi dels giver Ejendomsskylden jo dog Statskassen nogen og en ikke ganske ringe Erstatning netop i Form af Skat paa fast Ejendom for det, den mister af samme Art, men til Ejendomsskylden knytter sig desuden den store Fordel, sammenlignet med de nuværende Hartkornsskatter, at den under den direkte Beskatning til Staten inddrager det overordentlig betydningsfulde Moment, som hedder *Beliggenhedsværdi*, den Værdi, som fast Ejendom har paa Grund af sin Beliggenhed, medens Hartkornsskatterne jo kun have taget Hensyn til Dyrkningsværdien. Det er et Krav, som virkelig kan kaldes et Retfærdighedskrav, og det gør, at jeg betragter Ejendomsskylden med den Tilfredshed, jeg kan sige med den Glæde, som jeg gør — især hvis *Bygningerne* kunde blive taget af den — og jeg haaber derfor ogsaa, at naar der i Fremtiden skal blive Tale om at lægge ny Skatter paa, og det vil der vel desværre snart blive Tale om, vil man ganske særlig have sin Opmærksomhed henvendt paa Ejendomsskylden. Jeg tror heller ikke, jeg misforstod den ærede Ministers Udtalelser i Eftermiddagsmødet,

naar jeg forstod dem [derhen, at det ogsaa er hans Tanke. I alt Fald udtalte han sig saa bestemt mod at forøge Indkomst- og Formueskatten, at jeg forstod det saaledes, at han er enig med dem —, der er jo nemlig ogsaa andre end mig, som have udtalt sig i denne Retning her i Salen — der mene, at det er fra Ejendomsskylden, Forøgelsen skal komme, naar vi skulle til en Forøgelse.

Der er talt en Del under disse Dages Forhandlinger om Forholdet mellem den direkte og den indirekte Beskatning, navnlig om Toldreformen, og man har dvælet en Del ved det, der passerede for 3 Aar siden, da man, som det ærede Medlem for Sæby (Vilhelm Lassen) udtrykte det, huggede Toldreformen af. Til Trods for de noget stærke Udtalelser, som det ærede Medlem i saa Henseende brugte, tror jeg dog, han gør adskillige af de daværende Medlemmer af dette Ting, som stemte for Brændevinsdagsordenen, Uret, naar han gaar ud fra, at det var dem alle klart, at den i Virkeligheden betød en Afhugning. Det ligger jo ikke særlig for mig at tage denne Forvaring over for det ærede Medlems Udtalelser, thi jeg hørte ikke til dem, der stemte for Brændevinsdagsordenen, men jeg har dog fundet det rigtigt at komme med denne Udtalelse, siden den ikke er kommen fra anden Side, for jeg ved, at der endnu sidder Medlemmer her i Tinget, som den Gang ikke havde den Opfattelse af Afstemningen. Men maaske jeg med det samme maa sige til det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Borgbjerg), at deri har det ærede Medlem for Sæby utvivlsomt Ret, at *hans* Stilling, netop paa Grund af hans Afstemning med Hensyn til Brændevinsdagsordenen, er adskilligt svagere over for den Toldreform, han taler saa meget om, end min og de andres, som stemte imod den, netop for *ikke* at hugge Toldreformen af. Hvis dette altsaa virkelig er blevet eller bliver Følgen, have vi intet Medansvar derfor.

Det kunde ogsaa ligge nær for mig at optage en Forhandling om de Bemærkninger, der ere fremkomne fra forskellige Sider, om Beskatning af Aktieselskaber og Andelsselskaber — mit Forhold til Andelsselskaberne giver mig særlig Anledning til at forsvare dem — men det skal jeg dog opsætte, indtil der foreligger Ændringsforslag i saa Henseende, hvis saadanne maatte fremkomme til 2den Bhandling. Maa jeg kun sige, at netop dette, at der nu foreligger Forslag om at inddrage Aktiesel-